

Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church, O.County, California

CHURCH NEWSLETTER

January – March 2015

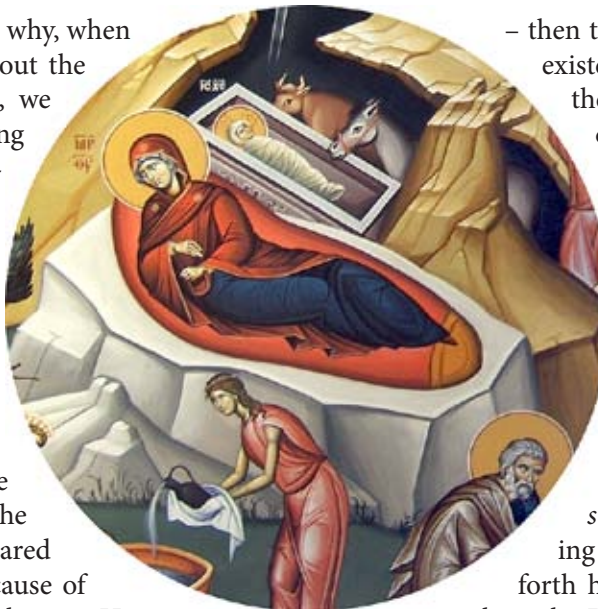
Parish Center Location: 2148 Michelson Drive (Irvine Corporate Park), Irvine, CA 92612
Fr. Blasko Paraklis, Parish Priest, (949) 830-5480 • Aleksandar Zlatic, Parish Board President, (949) 391-5686

<http://mostholytheotokos.com>

St. Athanasius

On the Incarnation

Perhaps you are wondering why, when we proposed to speak about the incarnation of the Word, we are now treating of the beginning of mankind. But this is not irrelevant to the purpose of our exposition. For we must, when speaking of the manifestation of the Saviour to us, speak also of the beginning of mankind, in order that you may know that our own transgression called forth the mercy of the Word, so that the Lord came even to us and appeared among men. For we were the cause of his incarnation, and for our salvation He had compassion to the extent of being born and revealed in a body. God, then, had so created man and willed that he should remain in incorruptibility. But when men had disregarded and turned away from the understanding of God, and had thought of and invented for themselves wickedness, as was said in the first part, then they received the condemnation of death which had been previously threatened, and no longer remained as they had been created, but as they had devised, were ruined. And death overcame them and reigned over them. For the transgression of the commandment turned them to what was natural, so that, as they had come into being from non-existence, so also they might accordingly suffer in time the corruption consequent to their non-being. For if, having such a nature as not ever to exist, they were summoned to existence by the advent and mercy of the Word, it followed that because men were deprived of the understanding of God and had turned to things which do not exist – for what does not exist is evil, but what does exist is good since it has been created by the existent God

– then they were also deprived of eternal existence. But this means that when they perished they would remain in death and corruption. For man is by nature mortal in that he was created from nothing. But because of his likeness to Him who exists, if he had kept this through contemplating God, he would have blunted his natural corruption and would have remained incorruptible, as the book of Wisdom says: “The keeping of the Law is the assurance of incorruptibility”. But being incorruptible he would thenceforth have lived as God, as also somewhere the Divine Scripture declares, saying: “I said that you are gods and all sons of the Highest: but you die like men and fall as one of the princes.”

Naturally also, through this union of the immortal Son of God with our human nature, all men were clothed with incorruption in the promise of the resurrection. For the solidarity of mankind is such that, by virtue of the Word’s indwelling in a single human body, the corruption which goes with death has lost its power over all. You know how it is when some great king enters a large city and dwells in one of its houses; because of his dwelling in that single house, the whole city is honored, and enemies and robbers cease to molest it. Even so it is with the King of all; He has come into our country and dwelt in one body amidst the many, and in consequence the designs of the enemy against mankind have been foiled, and the corruption of death, which formerly held them in its power, has simply ceased to be. For the human race would have perished utterly had not the Lord and Saviour of all, the Son of God, come among us to put an end to death.

ТУМАЧЕЊЕ ЧЕТИРИ ЕВАНЂЕЉА

ПРВА ГЛАВА

О РОЂЕЊУ ЛОГОСА ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

Због чега се наш Господ обукао у тело? (Као прво), због тога да би и само тело окусило радост победе, да би се испунило и спознало дарове благодати. Да је Бог победио без тела, какве бисмо Му похвале уносили? Као друго, да би се разјаснило да наш Господ са почетком стварања нипошто није оклевао због тога што ће човек постати бог по благодати јер је то, што се наш Господ умањео у човеку, више од онога што је Он обитавао у њему док је човек био велики и славан?. Због тога је и написано: Ја рекох – богови сте (Пс. 81; 6). Према томе, Реч (Логос) долази и облачи се у тело да би се кроз оно, што је доступно робовању и кроз оно, што робовању није подложно, тело одвратило од онога који га је поробљавао? Требало је да наш Господ буде пристаниште свих добара којем би притицали људи, ризница свих тајинстава којој би са свих страна приступали и обитавалиште свега скривеног, да би се сви људи, као на крилима, уносили к Њему и у Њему једином налазили спокојство. Одбаци умовање према којем је падом онога, што је пао, пао и Онај Који је требало да га васпостави. будући да је тело Адамово било (створено) пре него што су се у њему појавили поремећаји (растројства), ни Христос није прихватио поремећаје (растројства) каква је Адам касније задобио, јер су они били нека слабост која је придодата (првобитној) здравој природи. Господ је, дакле, примио ту здраву природу, чије је здравље (са Адамовим падом) пропало, да би човек кроз здраву природу Господњу повратио здравље своје првобитне природе. Када су крвожедне звери страшно израђавале човека, Доброчинитељ је пожурио да нас оживи Својим лековима. Човек је незаслужено обавијен завојима, јер су и ране његове биле незаслужене: човек ни у чему није сагрешио против сатане који га је израђавао, као што ничим није узвратио ни Доброчинитељу Који га је исцелио. Обучен, дакле, у оно исто оружје којим је непријатељ победио и бацио свет у осуду, Господ је сишао у битку и у телу, примљеном од жене, победио свет, надвладао непријатеља и осудио га. Док је Црква била скривена, њу су

наговештавала тајинства? док је она сама ћутала. Када је Црква била откривена, сама је почела да тумачи оне своје пророке који су услед њеног јављања од тада заћутали.

У почетку беше Реч (Логос). Еванђелиста ово говори како би показао да, као што реч постоји код онога ко је изговара, тако и Бог Реч (Логос) у сваком делу има заједницу са Својим Родитељем, да је у Њему и изван Њега. Добро расуђујеш да реч постоји и пре него што је изговорена, јер је Захарија говорио без покретања усана. Наш Господ се назива речју (Логосом) и из још једног разлога. Наиме, кроз реч се открива оно што је скривено у срцу, о чему сведочи и апостол Павле, говорећи: У Њему су сакривена сва блага премудрости и знања (Кол. 2; 2). Уосталом, реч се не изговара пре него што се уобличи?, јер је природа речи рођена. Тако је и Логос Сам о Себи сведочио да Он није Сам од Себе него да је рођен, и да Он није Отац него Син, јер је рекао: Бога нико није видео никад; Јединородни Син који је у наручју Оца, Он Га објави (Јн. 1; 18). Он каже и ово: Ја сам дошао у име Оца (Јн. 5; 43 и Јн. 16; 28, где каже: Изидох од Оца). Ако кажеш да то, што јесте, не може бити рођено, учинићеш лажним сведочанство Писма које каже: беше, а затим: рођен из недара Оца Свога.

У почетку беше Реч (Логос). Пази да на том месту не помислиш на слабу реч, и не сматрај Га тако ништавним да Га назовеш гласом. Глас не постоји од почетка, јер гласа нема пре него што се изговори, а након што се изговори, он опет престаје да постоји. Та реч, Која је по Својој природи подобје суштаства Свог Оца, није, дакле, била глас; та Реч није била Очев глас него Његова икона. Ако су деца, коју си ти изродио, теби подобна (слична), како онда мислиш да је Бог родио глас а не Бога? И ако син Јелисаветин Св. Јован Крститељ, иако је назван гласом (в. Мт. 3; 3, Мк. 1; 3 и Лк. 3; 4), јесте истински човек, онда је утолико пре Бог, који је назван речју (Логосом) истинити Бог. Ако приговориш да се Син у Писму јасно означава именом речи (Логоса), онда размисли да Јован, који

се назива гласом, постоји као личност. На сличан начин је и Бог, Који се назива речју (Логосом), утолико пре Бог Реч (Логос). Ако пак мислиш да је Син помисао Очева, онда ћу те упитати да ли је Отац само једанпут помислио? Ако (Отац) има многе помисли, како онда Син може бити Јединородни? А ако је Син Његова унутрашња помисао, како онда може бити са десне стране Оца?

У почетку беше реч. Та реч, међутим, није она реч која је изречена на почетку света, будући да та Реч постоји пре почетка и пре времена, јер нема ни дана ни часа када Њега (Логоса, речи) није било. Истинска Реч није она, која у једно време постоји а у друго не постоји; то није Реч која некад није постојала па је затим била створена, него је то Реч која је била свагда, постојано, од почетка, од вечности. Будући да је Онај Који изговара Реч вечан, да је ова Реч подобна Ономе Који је изговара и да је то Реч Онога Који је изговара, (Еванђелист) каже: У почетку беше Реч (Логос). Да би показао да је Његово (Логосово) рођење претходило сваком почетку и временским границама, каже: беше.

Даље, ако ова Реч беше у Бога а не Богу?, онда речима у Бога Еванђелиста јасно излаже да, као што беше Бог у Којег је била реч, тако је и Сама Реч била у Бога, као Бог.

У почетку беше реч. Тим речима се разјашњавају две ствари, и то природа Логоса (Речи) и Његово рођење. Да Логоса (Реч) не би оставио без тумачења, додаје: Он беше у Бога, чиме је обзнанио две ствари: као прво, да Логос не постоји као неко од људи, јер беше у Бога, а као друго начин постојања (бивства) Логоса (Речи): И Логос (Реч) беше Бог, чиме нам је дао троструку поуку, односно да је Логос Бог, да је Лице и да је рођен. Он беше у почетку у Бога (код св. Јефрема: Он беше од почетка у Бога). Разборито је присајединио ове речи, да се не би испоставило да он обзнањује једно Лице. Он беше од почетка у Бога. Тако је Еванђелиста, као прво, говорио о Његовом рођењу, као друго да је Он био у Бога, као треће да је Он био Бог и као четврто да је Он већ од раније био у Бога.

Све кроз Њега постаде (Јн. 1; 3), будући да су кроз Њега извршена дела, према речима апостола: Све је кроз Њега било створено, јер су кроз Њега извршена дела (упор. Кол. 1; 16-17), Кроз Њега створи васцелу земљу? и Без Њега ништа није постало (Јн. 1; 3), што је једно исто. У томе што је кроз Њега саздано беше живот, и живот беше светлост (видело) људима (Јн. 1; 4), јер су се Његовим јављањем сакриле рушилачке, претходне заблуде. И светлост светли у тами, и тама је не обузе (Јн. 1; 5), и као што каже: Својима дође, и своји Га не примише (Јн. 1; 11).

И светлост светли у тами. Размотри, каква се заправо тама борила против ове светлости људима и испитај на који је начин Он у њој раније светлио. Када каже светли, немој се усудити да о Логосу помислиш нешто неважно, него из речи светли у тами разуми да Еванђелиста тамом назива време које је претходило Његовом божанственом јављању и показује да је Логос у то време светлио. О тој тами можемо да слушамо и на другом месту Еванђеља, тамо где се налази пророчка изрека: Земља Завулонова и земља Нефталимова, на путу к мору с оне стране Јордана, Галилеја незнабожачка, народ који седи у тами виде светлост велику (Мт. 4; 15-16). Ову таму он затим приписује њима, јер је то био веома удаљен народ који је обитавао и живео на морској обали и у великој мери одступио од наредби и учења Закона. Из тог разлога их он назива народом „који седи у тами“. Дакле, Еванђелиста је управо о њима говорио јер је и сам казао: светлост, тј. Његово учење и знање, тама која му је претходила, тј. заблуде, не обузе. Започињући оглашавање о почетку оног подвига који је наш Господ претрпео у Свом телу, Еванђелиста почиње говорећи: Тама га не обузе.

У време Ирода, цара јудејскога (Лк. 1; 5). Окончавајући излагање о Логосу, говорећи на другом месту о томе како се, до ког степена и зашто Он умањио, каже овако: Логос постаде тело и настани се међу нама (Јм. 1; 14). Од сада, дакле, после окончања овог места, ма шта да у Писму чујеш о Логосу, размишљај не само о чистом и једином Логосу Божијем него о Логосу обученом у тело, тј. од сада почињу помешане повести, божанствена заједно са човечијом, искључујући ово прво и најважније од свега.

Мир Божји! Христос се роди!

„Дјева данас надсушасивеної рађа, и земља њећину нейрисуш-
номе љриноси. Анђели са љасїи-
рима славослове, а мудраци са
звездом љуїују; јер се нас ради
роди деїиенце младо, љревечни
Бої.“

У овој предивној божићној
химни, драга браћо и сестре,
описује се чудесни догађај рођења Христовог, коме се
радује небо и земља и цела природа духовна и вешта-
ствена даје свој допринос.

Рођење Христово је најрадоснији и најчудеснији
догађај у историји целе васељене, једино ново и чудес-
но од постања света до данас, а све остало је природно
по речима Св. Јована Дамаскина. Зато Св. Григорије
Богослов поручује: Нека се весели небо, и нека се
радује земља ради онога који је са неба, а сада је на
земљи и који је својим оваплоћењем даровао нам обно-
вљење живота, повративши наш живот у првобитну
лепоту, коју нам је Бог даровао приликом стварања.

Св. Јован Златоусти описујући овај догађај каже:
Витлејем данас представља небо; кретање звезда и пе-
сма анђелских гласова уместо сунца, објављују Сунце
Павде. Не питај како се то догодило; јер Бог где хоће
побеђује поредак природе, чини шта жели. Имао је
вољу, има моћ, сишао је са неба и донео спасење. Све
показује послушност ка Богу. Ово је дан, када је Онај
који јест, био рођен и постао оно што није био пре
тога. Од вечности био је Бог и постао човек не преста-
јући бити Бог.

Како ми треба да схватимо ову велику тајну? Наш
блаженопочивши свети патријарх Павле нас саветује:
Свако од нас треба да у личности другог човека види
лице Божје, лице свога брата и вечног сабрата. Тада ће
срце свакога од нас истински бити витлејемска пећина
у којој се Христос увек изнова рађа. И што више буде
таквих срдаца, свима ће бити боље и сви ћемо бити
бољи.

Поздрављам вас са нашим традиционалним Божић-
ним поздравом: Мир Божји, Христос се роди! Срећан
Божић и благословену Нову 2015. годину жели вам
ваш молитвеник пред Богомладенцем Христом,

О. Блашко Параклис

Peace of God! Christ is born!

“Today the Virgin giveth birth unto
the Transcendent One, and the
earth offereth a cave to the unap-
proachable One. Angels and shep-
herds give glory, the magi journey
with the star. For unto us a Child is
born, the preeternal God.”

In this beautiful Christmas hymn,
dear Brothers and Sisters, the
miraculous event of the birth of Christ is described.
Heaven and Earth rejoice; both visible and material na-
ture give offering.

The birth of Christ is the most joyful and most mi-
raculous event in the history of the whole universe. It is
the only new and miraculous thing since the creation of
the world; everything else is natural and ordinary ac-
cording to the words of St. John of Damascus. Therefore
St. Gregory the Theologian exclaims: “Let the heavens re-
joice, and let the earth be glad, because of Him who is of
heaven and is now on earth who through his incarnation
granted us restoration of life and renewed our lives, again
to behold our former beauty with our God.”

St. John Chrysostom describing this event says: Beth-
lehem this day resembles heaven, hearing from the stars
the singing of angelic voices, and in place of the sun, en-
folds within itself on every side, the Sun of Justice. And
ask not how: for where God wills, the order of nature
yields. For He willed, He had the power, He descended,
He redeemed; all things move in obedience to God. This
day He Who is, is Born; and He Who is, becomes what He
was not. For When He was God, He became man; yet not
departing from the Godhead that is His.

And how should we understand this great mystery?
Our Holy Patriarch Pavle of blessed memory advises us:
Every one of us needs to see in every other person the im-
age of God, the image of our brother and of our eternal
friend. Then will our hearts truly be Bethlehem’s cave in
which Christ is continually being born anew. And the
more hearts there are like this, the better everything will
be and the better we will all be.

I greet you all with the traditional Nativity greeting of
our faith: The Peace of God, Christ is Born! **Happy New
Year!** Your intercessor before the Christ God,

Fr. Blasko Paraklis

Fr. Thomas Hopko

THE GREAT BLESSING OF WATER

The rite of the Great Blessing of Water is celebrated in the Orthodox Church after the vespertine divine liturgy on the eve of the feast of the Epiphany, and after the Eucharistic liturgy on the day itself. It begins with the chanting of special hymns with the incensing of the water, and concludes with bible readings, petitions and prayers.

The voice of the Lord upon the waters cries out saying: come, receive ye all the Spirit of wisdom, the Spirit of understanding, the Spirit of the fear of God. the Spirit of Christ who is made manifest.

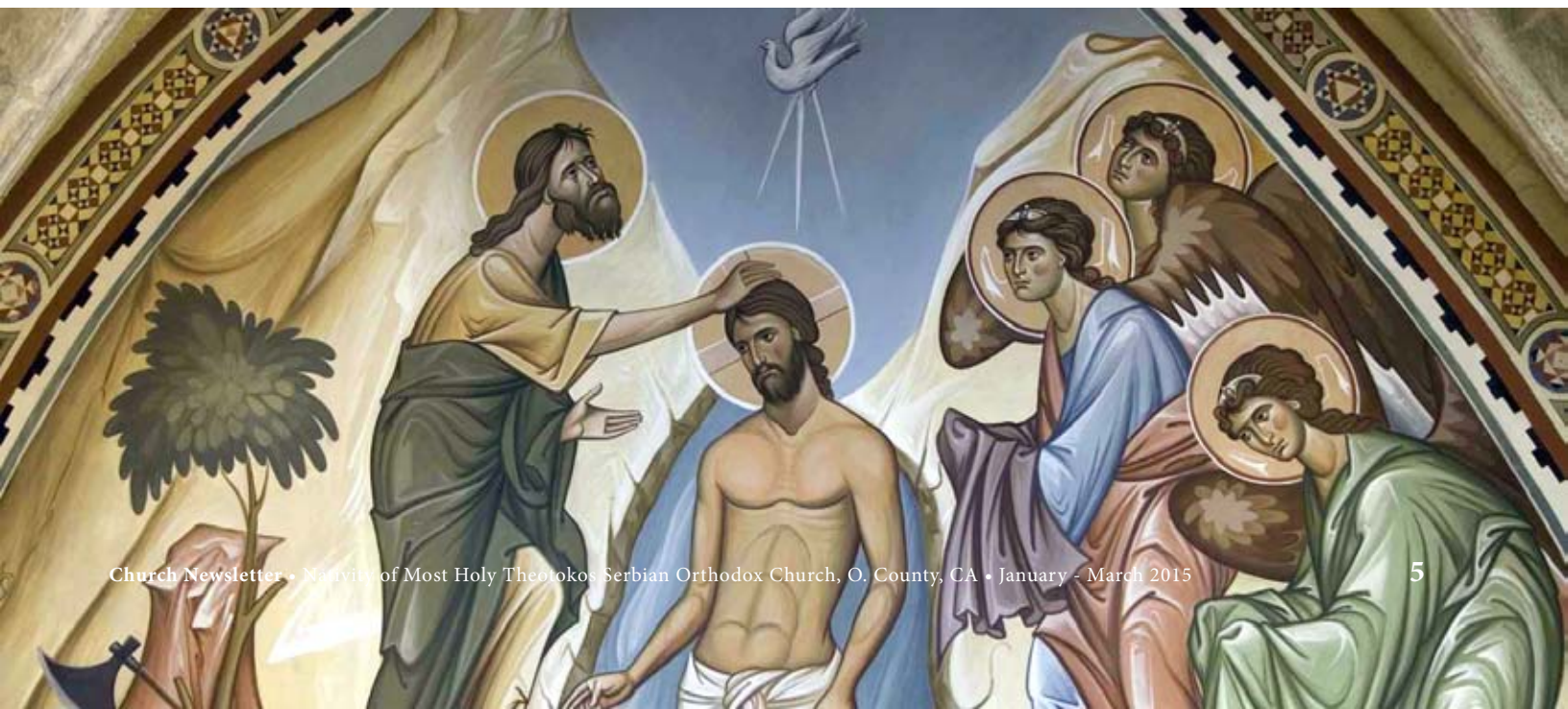
Today the nature of the waters is sanctified, the Jordan bursts forth and turns back the flood of its streams, seeing the Master wash Himself.

As a man You came to that river, O Christ the King, hastening to receive the baptism of a servant, at the hands of the Forerunner because of our sins, O Good One who loves mankind.

To the voice of one crying in the wilderness, "Prepare ye the way of the Lord," You came, O Lord, taking the form of a servant, asking for baptism though You have no sin. The waters saw You and were afraid. The Forerunner began to tremble and cried out, saying: "How shall the lampstand illumine the Light? How shall the servant lay hands upon the Master?" Sanctify both me and the waters, O Savior, Who takes away the sins of the world. (Opening Hymns from the Great Blessing of Water)

The water placed in a large receptacle in the midst of the church, or freely flowing in a natural source, is decorated with candles and flowers as a symbol of the beautiful world of God's original creation through His Word and Spirit - the same beautiful world which shall become the Kingdom of God at the end of the ages through its redemption by the Word Incarnate, Jesus Christ, and the same Holy Spirit.

People sometimes think that the blessing of water, and the practice of drinking it and sprinkling it on people and things, is a "paganism" which has crept into the Christian Church. We know, however, that this ritual was practiced by the People of God before the coming of Christ, as well as at the time of His manifestation. (See John 5-7) And we know that it has existed among Christians from very early times, being witnessed from the beginning especially in connection with the practice of baptism.

The service of the Great Blessing of Water itself reveals the action's meaning for the Christian people. The readings from the Bible, particularly the messianic words from the prophecy of Isaiah, together with the prayers, petitions and hymns all serve to manifest the meaning of the great festival of the Manifestation of the Messiah.

Thus says the Lord, the wilderness and the solitary place shall be glad for them; and the desert shall rejoice and blossom as the rose. It shall blossom abundantly and rejoice even with joy and singing... they shall see the glory of the Lord and the excellency of our God... He will come and save you. Then the eyes of the blind shall be opened, and the ears of the deaf shall be unstopped. Then shall the lame man leap as a hart, and the tongue of the dumb sing: for in the wilderness shall waters break out, and streams in the desert. And the parched ground shall become a pool, and the thirsty land springs of water... (Is 35:1-10)

God has sent His only-begotten Son "not to condemn the world, but that the world might be saved through him." (Jn 3:17) He has sent the Lord Jesus Christ not only to save people's souls, but to save their bodies, and not only to save human beings, but to save the entire creation.

You are great, O Lord, and Your works are wondrous, and there are no words capable of hymning Your wonders... For of Your own will You brought all things into being from nothing, by Your power You uphold the whole of creation, and by Your providence You order the world... the sun sings to You, the moon glorifies You, the stars meet together before Your face, the light obeys You, the deeps shudder before You, the water springs serve You... We confess Your grace, we proclaim Your mercy, we conceal not Your gracious acts: You have set free our mortal nature. By Your birth, You have sanctified the virgin's womb. All creation sings praises to You Who have revealed Yourself. For You, our God, have appeared upon earth and have dwelled among men. You have sanctified the Jordan streams... Therefore O Master, be present here now by the descent of the Holy Spirit, and sanctify this water. Give it the blessing of Jordan. Make it a fountain of incorruption, a gift of sanctification, a remission of sins, a protection against disease, a destruction of demons... and may it be for those who will partake of it, to the cleansing of their souls and bodies, to the healing of their passions, to the sanctification of their homes, to every expedient purpose... (The Main Prayer from the rite of the Great Blessing of Water)

Since the Son of God has taken human flesh and has appeared in the world, manifesting Himself in His baptism in the Jordan, all flesh and all matter is sanctified. Everything is made pure and holy in Him. Everything which is corrupted and polluted by the sinful works of men is cleansed and purified by the gracious works of God. All death-dealing powers of the devil which poison the good world of God's creation are destroyed. All things are again made new. Through the "prime element" of water on the feast of the Epiphany the entire creation is shown to be sanctified by God's Word through the same Spirit of God who "in the beginning... was moving over the face of the waters." (Gen 1:2)

Come, O ye faithful, let us praise the greatness of God's dispensation toward us, for He who became Man because of our transgressions and who alone is clean and undefiled, was for our cleansing Himself cleansed in the Jordan that He might sanctify both me and the waters... Let us then draw water in gladness, O Brothers, for upon those that draw in faith the grace of the Spirit is invisibly bestowed by Christ the God and Savior of our souls. (Concluding Hymn from the rite of the Great Blessing of Water)

*The Winter Pascha,
St. Vladimir's Seminary Press, 1984*

CHRISTMAS GIFT

NAME / IN NAME OF: _____

ADDRESS: _____

CITY / STATE: _____ ZIP _____

Christmas Donation \$ _____

Make your check payable to: Most Holy Theotokos Church

Please Mail to: 2148 Michelson Drive

Irvine, CA 92612

THANK YOU

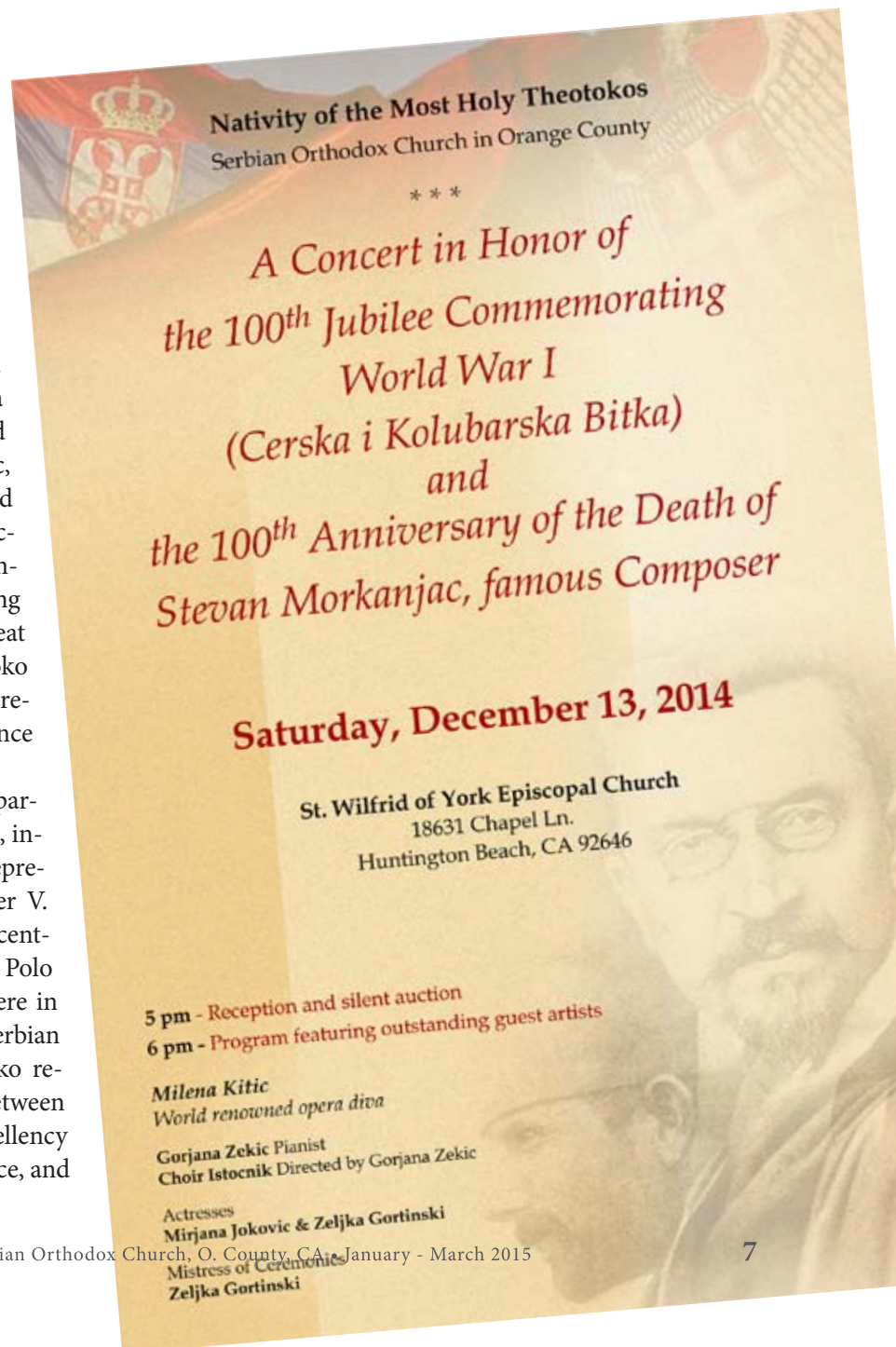
Past Events

Special Concert

*A Concert in honor of the 100th Jubilee Commemorating
World War I (Церска и Колубарска биџка)
and the 100th Anniversary of the Death of
Stevan Mokranjac, famous Composer*

On December 13, 2014 Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church held its second annual gala concert at St. Wilfrid of York Episcopal Church in Huntington Beach. Attended by more than two hundred people, the concert commemorated the 100th jubilee of World War I and the 100th anniversary of famed Serbian composer, Stevan Morkanjac. Renowned mezzo-soprano Milena Kitic along with conductor and pianist Gorjana Zekic highlighted the concert. They were joined by the Chamber Choir Istocnik, Mirjana Jokovic, Nicole Dostanic, Ariana and Simona Rihter and Xuelin Huang. Zeljka Gortinski, a professional actress, served as mistress of ceremonies and enhanced the concert by reading poetry and sharing the biography of Stevan Morkanjac. A special treat for the attendees was Serbian folk dancing by Soko Kolo group during intermission. The audience responded enthusiastically after each performance and the general feeling was truly uplifting.

At the end of the concert, Fr. Blasko Paraklis, parish priest of Nativity of the Most Holy Theotokos, introduced and thanked several special guests. Representing His Grace Bishop Maxim was his father V. Rev. Protojerej-stavrofor Lazar Vasiljevic. The recently selected coach of the US Men's Olympic Water Polo team, Dejan Udovicic, his wife and daughter were in attendance as was the Vice-Consul from the Serbian Consulate in Chicago, Milinko Spica. Fr. Blasko reminded the audience of the close historical ties between Greece and Serbia when he welcomed His Excellency Mr. Gregory Karahalios, Consul General of Greece, and

thanked him for attending. The introduction of 92-year-old Biserka Cvejic, a famous Serbian opera singer, university professor and one of Milena Kitic's teachers, brought the crowd to its feet for a standing ovation. Forgetting no one, Father expressed his sincere gratitude to all sponsors especially the platinum sponsors, West Pac Partners, and to those who donated artwork for the auction.

This gala event upheld and possibly even surpassed the outstanding reputation established by the concert last year. The performers were, indeed, superb; the setting allowed for both excellent sound and comfortable views of the stage; the auction items were truly top-quality art. All together the event represented the dedicated commitment of the Serbian Church in Orange County to its religious and cultural traditions.

Betty Kurkijan

Сеобе Срба после Косовске битке

Предавање Професора Др Радмила Достанића

Извесне миграције Срба догодиле су се и пре Косовске битке. За време владавине цара Душана Србија је огромно проширила своју територију заузимањем Македоније, Албаније, Епира и Тесалије. Тада су забележене мање миграције Срба у новоосвојене крајеве.

После Маричке битке 1371. године Вукашинове и Угљешине земље су биле у вазалном односу према Турцима. Са тих и других освојених територија од стране Турака почеле сум ање миграције према области кнеза Лазара Хребељановића. Кажем мање, јер су се селили калуђери, свештеници, имућни и учени људи. Интересантан је пример синова Вукашина Мрњавчевића. Док је Краљевић Марко остао на својој територији и постао турски вазал, његова браћа Андријаш и Дмитар напустили су своју земљу и ставили се у службу мађарског краља Жигмунда Луксембуршког. Док се о Андријашу није више чуло, Дмитар је постао кастелан града Вилагоша и жупан Зарандске жупаније.

Када је Стефан Лазаревић са турске прешао на мађарску страну добијени су огромни поседи у тој земљи (Мачва, Београд, Земун, Голубац, Купник, Митровица, Бечкерек у средишњем делу Мађарске у околини Дебрецина и Бесермењан 34 села, 15 села у Сатморкој жупанији, трговачке и рударске градове Сармар, Немци, Нађбања и Фелшебања). На ове поседе у мирним временима насељавали су се Срби. То се наставило и за време владавине Ђурђа Бранковића.

После пада Деспотовине 1459. године ситуација се драстично мења. Србија постаје поприште сукоба две велике силе – Турске и Мађарске. Велика ратна разарања су изазвала велике миграције Срба на север. То ће потрајати све до пада Београда у турске руке 1521. године. О величини тих миграција сведочи писмо мађарског краља Матије Корвина упућено Папи 12. јануара 1483. године. У њему наводи да се у последње четири године у његову државу населило 200 хиљада Расцијана.

На учестале позиве краља Матије Корвина у Мађарску се доселио значајан део српског племства са породицама. Они су прелазили у Мађарску најчешће са својом

оружаном пратњом и народом. Досељени Срби су мађарским краљевима били драгоцени. Њихове симпатије према Србима нису биле случајне. Они су знали да од тог народа могу имати велике користи. „Срби су тада били одличан ратнички материјал за све врсте ратовања и на суву и на води.“ То је био основни разлог што су католички краљеви Мађарске давали повластице Србима појединцима, српским насељима, српским областима и српском народу као целини.

Најзначајније привилијегије добили су Срби, као етничка група, од краља Матије Корвина. По 3. и 4. законском члану Државног сабора одржаног у Будиму 1481. године донет је закључак да се Срби ослобађају од плаћања десетка католичком свештенству како би могли да издржавају своје свештенике и подижу цркве. По мишљењу познатог мађарског историчара Талација – Срби су 1481. године добили у једној изразито католичкој земљи за оно доба „готово не чувену заштиту вере.“

Рат између Аустрије и Турске који је започео 1683. године двомесечном опсадом Беча и трајао 17 година проузроковао је Велику сеобу Срба 1690. године. Када је Аустријанцима дошао у помоћ Јан Сабиски са Пољацима Турци су под Бечом доживели пораз. У савезу са Пољском и Венецијом Аустрија је успешно наставила рат против Турске. За три године су успели да освоје велики део Мађарске. У њихове руке су пали Печуј, Будим, Сегедин (150 година су били под турском влашћу). Тада су се подигли банатски Срби. Захваљујући њима освојени су Осијек, Ђакова, Вуковар. Године 1688. освојен је Београд. Освајање Београда осоколило је Србе да отворено стану на страну Хришћана. Срби су у овом рату видели шансу да се ослободе великог ропства.

У лето 1689. године аустријска офанзива је кренула према југу. Срби су створили одреде и ослобађали читаве области. Захваљујући у великој мери и њима освојен је и Ниш а затим и велики простор до Софије, Пећи и Призрена, све до испод Скопља. Главнокомандујући аустријском војском генерал Пиколомини наредио је да се спали Скопље да би се спречило ширење куге. Пиколомини је убрзо умро од куге.

Крајем 1688. године Турке је покренуо нови велики везир Мустафа паша Ђуприлић. У то време Војна коалиција је била ослабљена повлачењем дела војске за рат са Фарнцуском. Турци су почели да надиру према северу. Због помагања Аустрије и њених савезника Срби су се нашли у веома неугодном положају. Турци су били немилосрдни, јер је требало казнити рају због учешћа у рату против њих.

Српски патријарх Арсеније Чарнојевић са масом народа креће према северу. Своја огњишта напуштају сви виђенији Срби са својим породицама, народни прваци са својим наоружаним одредима, кнезови, трговци, занатлије, учитељи, калуђери, игумани, свештеници, владике али и обични људи сељаци који су живели поред друмова и нису смели да чекају турску одмазду. У овој маси народа Аустрија је видела своје будуће војнике и зато је подржавала сеобу. То исто су знали и Турци и зато су обећавали Србима опроштај због учешћа у рату против њих и чак и ослобођење од харача. Срби су већ чули за почињене злочине у одмазди на југу Србије а и знали су како Турци држе реч, па је већина, ипак, одлучила да се одсели.

У пролеће 1690. године Чарнојевић се нашао под Београдом са 50.000 људи. Одржан је 18. јуна збор црквених и народних старешина на коме је одлучено да се Леополду И упути јенопољски владика Исаија Ђаковић са молбом да Србима дозволи улазак у Аустријску царевину. Осим тога, молба је садржавала и захтев да им се призна аутономија у црквеним и школским питањима а за узврат Срби ће га признати за свог наследног владара.

Не сачекавши одговор од Леополда, због опасности да буду заробљени јер су се Турци опасно приближили, Чарнојевић је превео народ преко Саве и Дунава. Пут није био лак. Кретали су се према северу кроз ратом опустошене области трпећи глад и болести. Калуђери Раванице понели су мошти кнеза Лазара. Кретали су се ка северу лађама, колима, коњима и пешице. Успут су се настањивали у Бачкој и Барањи тако да је до Будима са Патријархом стигло 30.000 људи. Пристигли Срби су се населили у Будиму, Сент Андреји, Острогону и Ђеру а Патријарх је са делом Срба наставио пут до Коморина.

Било је још сеоба Срба. У рату између Аустрије и Турске 1737. године као да се поновила историја. Аустријаци су напредовали до Ниша. Срби су се опет укључили у борбу против Турака. Као у прошлом рату – настао је по Србе неповољан обрт. Народ је са патријархом Арсенијем IV Јовановићем Шакабентом прешао на Аустријску територију.

Половином 18. века један део Срба се из Аустријске царевине одселио у Русију. Било је неколико таласа – први 1724. године са око 1000 људи, други пут са Петром Кекелијом 1747. и трећи 1752. године. Зна се да је у Русију

отишло 11.000 граничара. Како је већина имала породице рачуна се да је у ова три таласа отишло више од 40.000 Срба.

Последња велика сеоба Срба у Аустријску царевину догодила се 1813. године после пропасти I српског устанка. Рачуна се да је тада из Србије изашло око 150.000 људи, што је била $\frac{1}{4}$ укупног становништва. Сретна околност је да се вићина ових људи вратило у Србију након амнестије коју је прогласио Велики везир.

Завршићу ово излагање кратким разматрањем значаја Велике сеобе. Овом сеобом Срби су не само бројно ојачали него су добили своју комплетну црквену структуру, коју до тада у Аустријској царевини нису имали. Сада се Православна црква јавља као најзначајнији кохезиони чинилац српског народа у Хабсбуршкој монархији.

На првом Народно-црквеном сабору одржаном јануара 1708. године у манастиру Крушедолу основана је Митрополија (Крушедолска касније Карловачка). Оснивањем Митрополије загарантована је аутономија Срба у Аустријској царевини. Оно ће бити основа целокупног верског, просветног и културног развитка српског народа у Аустрији.

Може се закључити да се захваљујући Великој сеоби догодио јединствен феномен у историји европске културе – да један народ на територији друге државе пуна два века развија свој врхунски верски, просветни и културни живот.

На почетку 19. века у већи места у којима су живели Срби постојале су њихове елементарне школе. Вук Караџић је писао да је у то време у Србији „на 100 села била једва једна школа.“ Године 1732. Срби су већ имали латинске школе (Сремски Карловци и Нови Сад). То су биле прве средње школе код Срба. Године 1792. почела је са радом Прва српска гимназија у Сремским Карловцима а 20 година касније и гимназија у Новом Саду. У Сентандреји је 1812. године основана Прва српска учитељска школа (четири године касније пресељена је у Сомбор). У Будимпешти је 1826. године основана Матица српска. Први књижевни часопис Даница (1860) и први педагошки часопис Школски лист (1858) почели су да излазе у Новом Саду. На почетку друге половине 19. века новине и листови на српском језику низали су се као печурке после кише. Године 1861. у Новом Саду отворено је Прво српско позориште. Први Буквар на српском језику штампан је у Бечу 1853. године. Неколико година у овом граду изашле су и прве српске читанке. У то време Срби су слали питомце на студије педагогије у Немачку. Упућено је и 10 учитеља на једногодишње усавршавање на чувене универзитете Швајцарске и Немачке.

Plan Ahead: PARISH BOARD ELECTIONS

Elections for the 2015 Parish Board will be held at our Annual Meeting on February 22, 2015.

Who is eligible to serve on the Parish Board?

The baptized Orthodox Christian, man or woman, who is a practicing member of the faith, participates in the sacramental life of the Church faithfully, who seeks to live his or her life fully in accordance with the Gospel and the canons of the Church and has been a member and steward of the parish prior to elections.

We have a strong and active Board today, who fairly share the responsibilities so that none have any unreasonable burden. We are recruiting interested and active Board members as we pursue our long-term plans. If you would like to serve Christ and His church by serving on the Parish Board, please contact Aleksandar Zlatić, Board President, any member of the current Board, or the Parish Priest.

On Stewardship

It is that time once again. It is the beginning of the New Year, we are preparing for our annual parish meeting, and we are called to reflect upon, pray about and then, of course, **do** something about *stewardship*. Being a steward is not just a duty, not just an obligation. It is, first and foremost, an *opportunity* to reflect the image of God, respond to His Spirit, and prove our love for Him and our trust in Him.

Stewardship is so much more than just “What are you going to give to the parish so we can pay our bills?” While it is true that the parish has obligations, commitments, and responsibilities just like every other family in the world, that is not why we give our time, talent and treasure to the parish. While it is true that the parish would not function or stay open without our support — we give to the parish because God gives to us and asks us to show our love for Him and our respect for Him by offering from the blessings He gives to us.

In a real sense, God gives to us and to the parish Himself, because nothing we have is from our own power. Anything that comes into our life, even if the result of our work and effort, is ultimately a gift from God. If we did not have life, or talent, or health, or time, or the opportunity to work, we would have nothing. We are completely and totally dependent upon God.

He asks us, in our dependency, to offer a portion of everything that He has blessed us with back to Him and His Church. There are three characteristics to a holy and acceptable gift:

It is a portion. 1. God does not ask for an amount from each of us. He asks for a portion (or better yet, a percentage) of everything. The biblical minimum is 10% (a tithe) of everything that He blesses us with. Even if we feel that we can’t currently increase our gift or reach a tithe, it is important to give a percentage of that which God gives us. 4%, 5%, 6% - whatever. It is fair, because a percentage is a percentage — 10% of \$100 is the exact same gift as 10% of \$1000. Then we understand that with greater blessings comes greater responsibility. Those to whom much is given, much is expected.

It is a first-fruits portion. 2. Our gift is supposed to be off the top, so to speak. In the Scriptures, the gift was always the very first thing commended by God from His followers. We are not supposed to pay all our other bills and then figure out what we can “afford” to give to God. When we offer a first-fruits gift, it demonstrates our love for and trust in God. We believe and trust that He will always provide for Himself and each of us.

It is blameless. 3. When a shepherd offered a lamb or goat to God, he didn’t go his flock, and pick out the sickest, weakest one. He took the best one — without spot or blemish. A gift to God is supposed to be from our **best**, not our

worst. If our gift is leftovers, or given grudgingly, or cheap, that is disrespectful and shows an appalling lack of trust in God.

Trust is perhaps the most important aspect and ingredient in godly and stewardly giving. The Scriptures are full of examples (cf. 2 Cor 8-9) that remind us that when we trust God and give to His glory and His mission, we will never be without. He always will provide what is needed to allow someone to make a gift and take care of his needs. But we have confused needs and wants in this world of ours. So we have a hard time trusting God because we don't seem to get what we "need" (but in reality, want).

I know a man who is always saying, "You can't outgive God." As we get ready to take stock of our blessings, then prayerfully and seriously contemplate what we can offer to God, the Lord Jesus Christ, and His Body (the Church) and make our pledges, may He fill us with His Spirit to love and trust Him enough to make a first-fruits proportional offering from the very best that we have. It's true. **No matter how much we give, we can't outgive God.**

*We are now in our "Stewardship Month for the New Year 2015." **Everyone** is asked to pray, meditate and ponder a financial commitment to the parish and then sign a pledge.*

The concept of "stewardship" can be misunderstood in today's Church. Although stewardship principles include giving money, it is much more than that. Stewardship is a Christian (and biblical) concept.

In his second letter to the Corinthians (8:1-9:8), St. Paul writes a remarkable essay on what it means to follow Christ as a steward. Anyone claiming to live a Christian life must reflect on his words.

And now, brothers, we want you to know about the grace that God has given the Macedonian churches. Out of the most severe trial, their overflowing joy and their extreme poverty welled up in rich generosity. For I testify that they gave as much as they were able, and even beyond their ability. Entirely on their own, they urgently pleaded with us for the privilege of sharing in this service to the saints. And they did not do as we expected, but they gave themselves first to the Lord and then to us in keeping with God's will. So we urged Titus, since he had earlier made a beginning, to bring also to completion this act of grace on your part. But just as you excel in everything — in faith, in speech, in knowledge, in complete earnestness and in your love for us — see that you also excel in this grace of giving. (8:1-7)

Christian stewards give "themselves first to the Lord." True stewardship begins with the realization that Christ does not expect "something" from us — He expects everything. He told the rich young man to sell "everything," give it to the poor, and follow Him. **We begin a stewardly life by giving ourselves to the Lord.**

But it is important to note that Paul exalts the Macedonians for their "rich generosity." He also marvels in the fact that they, on their own, "pleaded with us for the privilege of sharing in this service." Generous giving of ourselves to the "service of the saints" (i.e., the life and work of the Church) is not something that is to be taken grudgingly, or as something to be minimized or avoided, but rather a privilege that should be *embraced*.

In holding up the Macedonians as an example, Paul then turns his attention to the Corinthians. They are excellent in many ways: "in faith, in speech, in knowledge, in complete earnestness," even in love. But if they are excellent in those things, they must also be excellent in the grace of **giving**. Paul implies that they would be lacking as Christians if they ignored this aspect of their lives. As would we be lacking if we excel in a number of Christian virtues but are weak in giving.

I am not commanding you, but I want to see the sincerity of your love by comparing it with the earnestness of others. For you know the grace of our Lord Jesus Christ, that though he was rich, yet for your sakes he became poor, so that you through his poverty might become rich.

And here is my advice about

Sacrificial giving and giving in proportion to what we have received from God leads us toward the concept of tithing. In the minds of most, this means offering a certain percent of our gross revenue to the glory of God. Parishes and individual Orthodox Christians who commit to begin this journey need not focus heavily on the word "tithing" or on the whatever percent of giving right from the start. While it is clear to many that this is what the Bible and the Church tradition teaches, thinking in terms of a percentage and giving 1% or 2% or 5% as a first step will mark an important break from the patterns of giving so common in many parishes.

The first step in this process, however, must be to recognize that faith-based giving is the desired goal. The patterns of giving followed by so many for years and years, while well-intentioned and based on faithful devotion, need to be changed if our churches are to grow and progress to their full potential. The time to start is now and the way to start is to launch an open-minded, patient, and loving look at what has motivated other Christians and our past practices. Comparing these findings to what is really prescribed in the Bible, will reveal the path we need to begin following. May God be with you on your journey and may God bless you for your love and generosity!

Fr. Blasko and The Parish Council

This commitment I make to secure a Christ-centered life for myself and my family.

...to return to God the first fruits from the gifts He has bestowed upon me.

...to assist my Lord in the mission of spreading His Gospel.

...to anchor my personal commitment in Christ, and to do my share in serving His people.

2015 Stewardship Pledge Form

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____

TELEPHONE _____

I COMMIT MYSELF TO CHRIST AND HIS CHURCH THROUGH THIS PLEDGE.

TOTAL PLEDGE FOR 2015: \$ _____

To be paid: ____ weekly ____ monthly ____ quarterly ____ in full

SIGNED _____

DATE _____

Schedule of Services

The Divine Liturgy is served regularly at 10:00 am every Sunday and on major Feast days at our Parish Center at Irvine Corporate Park, 2148 Michelson Drive, Irvine.

10:00 am: *Divine Liturgy*

11:30 am: *Sunday School*

12:00 pm: *Lunch*

Vespers service followed by the Sacrament of Holy Confession will be served every Saturday @ 5:00 pm and on the eve of major Feast days at 7:00 pm.

Akathist Service to the Mother of God is served on Fridays at 7:00 p.m.

JANUARY 6th

БАДЊЕ ВЕЧЕ - CHRISTMAS EVE

Divine Liturgy at 10:00 a.m.

Nativity Vigil at 7:00 p.m.

Yule Log Ceremony and Lenten Dinner following church services (Освећење бадњака и вечера после вечерње службе). Parents, please arrive with your children no later than 6:30 p.m.

JANUARY 7th

БОЖИЋ - NATIVITY OF

OUR LORD JESUS

CHRIST - CHRISTMAS

Festive Divine Liturgy at 10:00 a.m. and Christmas lunch following.

JANUARY 8th

Synaxis of the Most Holy Theotokos

– Divine Liturgy 9:00 a.m.

JANUARY 9th

St. Stephen the First Archdeacon

and Martyr – Divine Liturgy

10:00 a.m.

JANUARY 13th

SERBIAN NEW YEAR

CELEBRATION

Serbian New Year's celebration will be held at our Church facility. See enclosed flyer!

JANUARY 14th

St. Basil the Great – New Year's Day

– Divine Liturgy 10:00 a.m.

NO FASTING FROM JANUARY 7TH THROUGH AND INCLUDING JANUARY 17TH

In celebration of Christmas we do not fast at all (even on Wednesdays and Fridays) from January 7 through and including January 17. On January 18, however, we fast rigorously (no meat/poultry, dairy products/eggs or fish) in preparation for the Feast of Epiphany on January 19th.

JANUARY 18th

Theophany Eve – Крстовдан
Divine Liturgy & Great Blessing
of Water 10:00 a.m. Bring your empty bottles for holy water.

JANUARY 19th

Theophany – Богојављење.
Divine Liturgy 10:00 a.m. Followed by Great blessing of Water.

JANUARY 20th

St. John the Baptist -
Св. Јован Крститељ
– Divine Liturgy 10:00 a.m.

ОСВЕЋЕЊЕ ВОДИЦОМ - **ЕPIPHANY HOME BLESSINGS** **TO BEGIN JANUARY 18**

We begin this new year with a great joy. Joy for the growth and stability of our beloved parish. Joy for our brotherhood in Christ in His Holy Church. As such, we should manifest that joy by asking for His blessings each year. A way to concretely ask for such a blessing is to have our homes blessed each year by a priest. This is long-standing tradition in the Orthodox Church. Each year after the Feast of Theophany, we schedule the blessing of homes. Please contact me as soon as possible to schedule the blessing of your home or business.

PREPARATION FOR **ST. SAVA PROGRAM**

If you want your child to participate in the St. Sava program, please contact the priest @ 949 702 - 0706 All children who are participating in the St. Sava program must practice the poems at home and attend rehearsals. **The celebration will take place on Sunday January 25th.**

JANUARY 27th

ST. SAVA
Divine Liturgy at 10:00 a.m

FEBRUARY 12th

САБОР СВ. ТРИ ЈЕРАРХА -
SYNAXIS OF THE THREE HOLY
HIERARCHS
Св. Литургија почеће у 10:00 часова пре подне. The Holy Divine Liturgy will begin at 10:00 a.m.

FEBRUARY 14th

Задушнице - Memorial Saturday
Div. Liturgy @ 10:00 am at Sretnje monastery in Escondido.

FEBRUARY 15th

СПРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ –
MEETING OF OUR LORD JESUS
CHRIST IN THE TEMPLE –
Presentation. Св. Литургија почеће у 10:00 часова пре подне. Holy Divine Liturgy will begin at 10:00 a.m.

MARCH 22nd,

“Младенци” The Divine Liturgy at 10:00 a.m.

GREAT LENT - Great Lent starts on **Monday, February 23rd and will end** **on Paschal Sunday, April 12th**

Make a sincere Lenten effort to pray, fast, give alms and journey with our parish in as many of the services as is possible. More quiet, less noise, more prayer, more Confession, less food, more Scripture, less TV should be a goal. The ultimate goal is fasting from sin and Transfiguration of our life in Christ. **The Liturgy of Presanctified Gifts will be served on Wednesdays and Fridays during Lenten Season. The Presanctified Divine Liturgy will be served on Wednesdays at 5:00 AM and on Fridays at 10:00 AM. The Great Cannon of St. Andrew will be served every evening during the First week of Lent at 7:00 PM. Please join us!**

FEBRUARY 22th, 12:30 p. m.

THE ANNUAL PARISH MEETING

You are hereby invited to attend the Annual Meeting of our Parish, which will be held at our Parish Center, 2148 Michelson Dr., Irvine, California, on Sunday, February 22nd 2015, following the Divine Liturgy and lunch. It is imperative that all of our faithful attend this meeting to discuss the many important matters about the future of our Parish. The Parish Board will present the financial statement for 2014, and a budget proposal for 2015. Please invite the people you know to join you. Also, it is essential that you submit your *Parishioner Application* and *Stewardship Pledge* Forms before the meeting to become a member in good standing. If you do not have these Forms, please contact Fr. Blasko @ (949) 830-5480. In anticipation of your presence at this meeting, we remain,
Yours in Christ,
Fr. Blasko Paraklis, Parish Priest
Aleksandar Zlatich, President

OFFERINGS of wine for Holy Communion, oil for the vigil lamps, candles for the Holy Altar table, and incense for services may be made by contacting the parish priest. The customary donations are as follow: for vigil lamps, \$20.00; wine, \$10.00 per bottle or \$65.00 per case; candles for the Holy Altar, \$30.00; and incense, \$40.00

Митрополит Иоанн (Снычев).

Проповедь. 1962-1969

ДА ТРЖЕСТВУЕТ ЗЕМЛЯ! (На Рождество Христово) Во имя Отца и Сына и Святаго Духа!
Небо и земля, днесь пророчески да возвеселятся, Ангелы и человецы духовно да торжествуют: яко Бог во плоти явился сущим во седящим.

Такими словами, братья и сестры, всех призывает Церковь в своих песнопениях торжествовать и ликовать в светлый и радостный день Рождества Христова. О небо и земля! Внимайте гласу Церкви, внимайте и веселитесь согласно сказанному о вас пророками: «Да веселятся небеса и да торжествует земля... пред лицом Господа!» Так некогда зывал к вам пророк Давид, когда видел духовными очами грядущего Мессию—Христа Спасителя. Радуйтесь, небеса, и веселись, земля...» — зывал к вам от восторга св. пророк Исайя, когда пред его пророческими очами раскрылась картина явившегося на землю Господа для избавления человека. О небо! Веселись вместе с нами! Благовествуй нам день от дне родившегося ныне Христа Царя. Благовествуй и возвещай славу Божию. О земля! Тебе ли ныне быть безмолвной? Тебе ли не веселиться в этот знаменательный день Рождества Христова? Не ты ли уготовала рождшемуся Христу вертеп, вмести в себя Невместимого?! Веселись же, земля, и торжествуй, ибо настало и твое избавление с пришествием в мир Христа Спасителя. Не на тебе ли лежал перст проклятия, не тебе ли было сказано, чтобы ты произрастила человеку волчцы и тернии, когда он восстал против Бога? Не ты ли совоздыхала вместе с человеком от тяжести нетления? А ныне — ождается Христос и ты освобождаешься от проклятия. Рождается Христос, и ты освобождаешься от нетления в свободу славы чад Божиих. Веселись же и торжествуй, славь рожд-шегося Христа Царя.

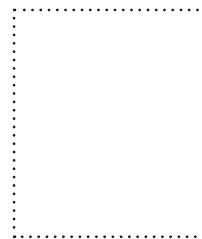
Ангелы! Воспойте и вы ныне победную песнь Спасителю нашему, благоволившему родиться в вертепе от Девы. Веселитесь же вместе с нами в день радости, в день всемирного торжества! Ликуйте и торжествуйте, пойте Господу достойную хвалу, ибо рождается Христос — и человек обожается, рождается Христос — и меньшая братия ваша от дьявольских сетей освобождается. Дивные дела совершаются в нынешний день во граде Вифлееме! Веселись, небо! И ликуй, земля! Ангелы, хвалу Богу нашему пойте! Человецы, духовно торжествуйте! В нынешний день нет места плачу, нет места печали. Ныне Бог во плоти явился сущим во тьме. Помысли, человек, свое первое блаженство, из которого ты ниспал, вкушивши греха. Ты был чист и свят, но омрачился грехом, послушав лесь диавола. Ты наслаждался райским блаженством и тесным общением с Богом, но был изгнан из этого блаженства, и закрыт для тебя доступ к тесному общению с Богом. Грех возобладав тобою. Он произвел в тебе расстройство духовных и телесных сил и вверг тебя в бездну погибели. Ты рад был освободиться от греха, но грех произвел в тебе злые пожелания, обольстил тебя и умертвил, и чем дольше ты жил, тем все более тьма греховная обнимала тебя и тень смертная погружала тебя в свои объятия, пока не явился в мир Христос Спаситель. Помысли все это, человек, и возвеселись духовно, ибо тебя ради родился в убогом вертепе Христос Спаситель. Христос родился — и ты

обожился; Христос родился — и ты тления греховного свободился; Христос родился — и поправа бысть сила диавола. Исчезла тьма от явльшегося в мир Солнца Правды — Христа Царя. Тебе ли не торжествовать духовно, человек, тебе ли не веселиться, тебе ли не прославлять Творца своего и Господа, рождшегося в Вифлееме тебя ради?! Ты пал, но ныне восстановлен, ты изгнан из рая, но ныне открываются тебе райские двери. Ты удален от Бога, но ныне Сам Господь снисходит к тебе во плоти — да возведет тебя на первое блаженство! Не говори никто ныне: я грешен и потому не могу ликовать со всеми и воссылать хвалу Богу. Грешных ради Бог Сый во плоти явился. Потому тебе еще более должно ликовать и веселиться. Оставьте ныне, затейники шумных пиршеств, телесное веселие! Приходите, да духовно восторжествуем вкупе со Ангелами, хвалу Богу воссылающе. Оставьте то, что омрачает светлость праздника. Оставьте всякий грех — исчадие ада и диавола. Оставьте гнусные поступки. Оставьте гнев, оставьте зло, оставьте зависть и ссоры. Оставим все нечистое и темное. Восприимем светлые мысли, чистое сердце и благую волю. Принесем Христу вместо злата — любовь, вместо ладана — надежду, вместо смиренны — благие деяния. Да будем и мы достойно воссылать Богу победную песнь: Христос рождается — славите; Христос с небес — срящите; Христос на земли — возноситеся. Пойте Господеви вся земля, и веселием воспойте, людие, яко прославися. Аминь.

**Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church,
Orange County, California**

2148 Michelson Drive
Irvine, California 92612

DR. IVANKA SRBINOVSKA & DR. MILOS BOSKOVIC

13372 Newport Ave. Suite G, Tustin, CA 92780, Tel. (714) 832-2672

www.TransformationDental.com

JOVANA JERINIC
Certified Public Accountant

Tel: 949.415.5415

jovana@jj-cpa.com
www.jj-cpa.com

Experienced CPA that specializes in providing the following services to small businesses and individuals:

TAX PREPARATION

QUICKBOOKS

ACCOUNTING

PAYROLL

BOOKKEEPING

BUSINESS CONSULTING

**STANCOM
CONSTRUCTION**

STANISA STAN COVIC

Phone (714) 812-2633

www.stancomconstruction.com

NEED A WEBSITE?

Affordable & Professional Web Site Services

Services:

- **WEBSITE DESIGN**
- **WEBSITE HOSTING**
- **DOMAIN NAMES**

Nicholas Tamraz

209.214.8451 | info@CheapHostingForYou.com

WWW.CheapHostingForYou.COM

DIRECTIONS...to the Parish Center:

Location: Irvine Corporate Park
2148 Michelson Dr., Irvine
Between MacArthur & Von Karman

Directions: From North take San Diego Fwy 405 South. Exit at MacArthur Blvd., south toward airport. Turn left onto MacArthur. Turn left onto Michelson Dr. Pass Dupont. Parish Center on right side of street.

From South take San Diego Fwy 405 North. Exit at Jamboree Rd. Left onto Jamboree Rd. Over the freeway bridge to turn right onto Michelson Dr. Pass Von Karman. Parish Center on left side of street.